

at anbefale Lovforslaget og give det min varmeste Tilslutning.

P. Madsen: Jeg vilde gerne føje min Anbefaling til de udmærkede Anbefalinger, der have lydt for det foreliggende Lovforslag. Jeg føler mig forvisset om, at kunde det blive ophøjet til Lov, vilde det imødekomme et almindeligt Ønske blandt Smaa-kaarsfolk i Landet. Jeg har ikke saa sjældent haft Lejlighed til at høre Udtalelser fra Ejere af Landbrug, som netop ligge inden for det Omraade, som Lovforslaget tilsigter at imødekomme, nemlig med Vurderingssummer mellem 6 og 8,000 Kr. De have beklaget sig over, at de ikke kunne laane i Husmandskreditforeningerne, og der kan ogsaa undertiden komme til at foreligge ret underlige Tilfælde. Som Loven for Øjeblikket er, kan en Ejendom til en Vurderingssum af 7 à 8,000 Kr. faa Laan i Husmandskreditforeningen, naar den i Forvejen har et mindre Laan, medens derimod en Ejendom, der undertiden kan ligge ved Siden af og med en akkurat lignende Vurderingssum ikke kan faa Laan, naar den ikke i Forvejen har et mindre Laan i Kreditforeningen. Dette altsaa, at lige værdifulde Ejendomme ere saa uensartet stillede, at den ene kan faa Laan i Husmandskreditforeningerne og den anden ikke, er en Ulempe, der skaber Misfornøjelse. Folk have Vanskelighed ved at forstaa det, og jeg betragter det derfor som særdeles heldigt, at nærværende Lovforslag imødekommer det Ønske og det Krav, som her saa ofte gør sig gældende.

Jeg skal i øvrigt ikke gentage, hvad der er udtalt af saa mange, men vil kun over for et Ønske fra det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) om, at man skulde gaa op til 12,000 Kr., udtale, at jeg finder det yderst uheldigt, ja, jeg kan ikke lade være paa det bestemtteste at advare derimod. Jeg tror nemlig, at vil man have Loven ført igennem, maa man nøjes med de 8,000 Kr.; stiller man Forlangende om at gaa til 12,000, tror jeg, man næsten umuliggør Lovforslagets Gennemførelse. Det vil i hvert Fald være et værdifuldt Skridt at naa op til de 8,000. Derfor bør man sætte Kræfterne ind paa at faa dette gennemført. Skulde det saa senere vise sig, at man kan gaa et Skridt videre, og findes det rigtigt, kan man jo alligevel gøre det, men jeg vilde meget nødig, at man skulde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen ved at gaa til for stort Beløb nu. Er man enig om at støtte Lovforslaget, som det

foreligger, nærer jeg godt Haab om, at det skal lykkes at føre det igennem. Mit Haab grunder sig paa den almindelige Velvillie, Lovforslaget har mødt, ikke mindst paa de udmærkede anbefalende Udtalelser, vi have hørt fra det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget paa det bedste, saaledes som det foreligger.

Poul Rasmusen: Der er neppe Tvivl om, at Virkningen af denne Reform vil være en stærk forøget Tilstrømning til vore Husmandskreditforeninger. Det er jo ganske naturligt, at de fleste af dem, der eje Ejendomme, der ere vurderede til mellem 6,000 og 8,000 Kr., straks ville melde sig for at faa Laan i Husmandskreditforeningen. Forholdet er jo nemlig det, at der vil være en øjeblikkelig, økonomisk Gevinst for dem. Statsgarantien bevirker, at der er en Kursdifference mellem andre Kreditforeningspapirer og Husmandskreditforeningspapirer. Dersom f. Eks. en Mand for Øjeblikket har et Laan i Østifternes Kreditforening paa 2,500 Kr., og han nu, efter at denne Lov bliver ført igennem, vil gaa over til Husmandskreditforeningen, saa kan han jo indfri det gamle Laan og optage et nyt, faa sit Reservecapital tilbage fra Østifternes og paa et Laan paa 2,500 Kr. have en Nettogevinst af 100 Kr. Det vil, som sagt, Statens Garanti bevirke, at der vil blive en stærk Tilstrømning til Husmandskreditforeningerne. Det vil atter bevirke, at Staten vil komme til at garantere for et betydeligt større Beløb end i Øjeblikket. Det kunde maaske synes noget betænkeligt, men jeg mener, at netop den Omstændighed, at disse Ejendomme komme med ind i det solidariske Ansvar for Husmandskreditforeningerne, let vil opveje det, at Staten kommer til at garantere noget mere. Jeg ser derfor ikke noget uheldigt i, at man paa dette Punkt flytter Skellet, tværtimod, men jeg kunde ønske, at man — det er ikke min Mening at ville „byde over“ — var gaaet noget videre i en enkelt Retning og havde ophevet et Skel. Jeg vilde nemlig have fundet det naturligt, om man vilde gaa til at lade en lignende Institution virke inden for Byernes Grænse. Ganske særlig er det mærkværdigt, at man f. Eks. med Hensyn til Ejendommene i Omegnen af København ved Indlemmelsesloven absolut har udelukket Husmandskreditforeningerne fra at laane i de Ejendomme, der findes der. Det er dog værdifulde Panter, og der findes mange, selv om det ikke er Landboere